ჯაროლეტარებო, ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

წელიწადი მეცხრე

საქ. კომუნისტური პარტიის ცენტრალური და თბილისის კომიტეტების და სრულიად საქართველოს მუშათა, გლეხთა, წითელარმიელთა და მეზღვაურთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

კომუნისტი

რედაქცია
თბილისი, კაშოს (ყოფ. დიდი მთავრის) ქ. № 65, მეორე სართული
რედაქციაში საქმეზე მოლაპარაკება შეიძლება ყოველდღე გარდა ქვირა-შვიებისა დილის 10 საათიდან და მის 12 საათამდე.
ტელეფ.) რედაქტორის 14—76) მდივნის 10—58

მთავარი კანტორა
თბილისი რუსთაველის ქუჩის პრესასახ., № 64, ტელეფონი № 8—81.
ხელისმოწერის ფასი
მუშა-მოსამსახურე თათვის, გლეხების წითელარმიელების, მოწ.-ფილების და მასწავლებელ-მასწავლის — 1 მან., დანარჩენებისათვის—1 მან., 30 კ.
საქართველოს ფარგლებში: ნორმალურის სტრიქონი ტექსტის ბოლოში—80 კაპ., ტექსტის მიგნით—1 მ. 60 კაპ.; საქართველოს გარეთ: ტექსტის ბოლოს ნორმალური სტრიქ.—1 მ. 50 კაპ., ტექსტში—3 მან.; განსაკუთებული, გარეთ განსაკუთების ფასისა, იხდის 10 % სპეციალურ გადასახადს. თუ განცხადება იბეჭდება ხუთჯერ ტექსტის შეუცვლელად—შეღავათი შეთანხმებით. მთავარ კანტორაში განცხადებების მიღება 9-დან 3½ საათამდე. შემდეგ განცხადება ეღირება 20%-ით მეტი. საგლეხოდიარო განცხადებები—15, 20 და 25 მან. „კომუნისტი“-ს ექსპედიცია მოთავსებულია კაშოს ქ. № 68, ტელ. 5—43

დღიური

— ჰააგაში ვერ მიაღწიეს შეთანხმებას სარეპარაციო ბაჯრის საკითხში.
— პალესტინაში მდგომარეობა კვლავ გართულებულია.
— შეერთ. შტატები იცავს თავის ექსტერიტორიალურ უფლებებს ჩინეთში.
— იაპონია სასწრაფოთ აგებს ახალ საჰაერო ბეისებს.
— ავსტრიის ფაშისტები მთავრობისგან ითხოვენ პოლიტიკური ამნისტიის შეცვლას.
— გოგბის აფეთქება გერმანიის რეინსტაგის შენობასთან.
— პოლონეთის მუშათა და გლეხთა დელეგაციის გამგზავრება მოსკოვიდან.

სამშაბათი, 3 სექტემბერი 1929 წ. ყოველდღიური გაზეთი ფასი 5 კაპ. № 202 (2548)

დღეს, სექტემბრის 3-ს, მთავრობის სასახლეში
შესვლება
საქ. სსრ სახკომსაბჭოს და ეკონომიურ საბჭოს გაერთიანებული სხდომა
დასაწყისი სალ.-მოს 7 საათზე.
სსრკ სახკომსაბჭოს ტ ეკონ საბჭ. საქმეთა მმართველი პ. მეგრელიშვილი

კომუნისტი
გრძელდება ხელისმოწერა სემესტრისათვის
2—1 ქანტორა—რუსთაველის პრ. № 34. ტელეფონი 8—81.

პარტიულ ხაზის სადარაჯოზე

ოქტომბრის რევოლუციის მთელმა განვითარებამ ერთხელ კიდევ ცხადყო, რომ სოციალისტური მშენებლობის წარმატების ძირითად პირობას წარმოადგენს პროლეტარიატის ავანგარდის—საკავშირო კომუნისტური პარტიის იდეურ-ორგანიზაციული სიმტკიცე. ბოლშევიკური პარტია ულმობელია ყველა იმათ წინააღმდეგ, ვინც აშკარად თუ ფარულად ებრძვის ლენინიზმის თეორიას და პრაქტიკას, ვინც ამავე ლენინიზმის სახელით ცდილობს რევიზია უყოს ბოლშევიზმს. ამას მოწმობს ჩვენი პარტიის მთელი განვითარების ისტორია. იდეურ მოწინააღმდეგეებთან ბრძოლაში ჩამოყალიბდა და ობრძმედებოდა ბოლშევიკური პარტია და ის მუდამ გამარჯვებული გამოდიოდა ამ ბრძოლიდან. ამ ხანად გზადგზა ერთი ნაბიჯითაც ვერ გადაუხვევს ჩვენი პარტია. დღეს მას უფრო მეტი სიფხიზლე მართებს ლენინიზმის იდეებისა და თავის ორგანიზაციული სიმტკიცის დასაცავად. დღეს ის აუარებელ მტრების გარემოცვაში პრაქტიკულად ებრძვის სოციალიზმს. ჩვენს პარტიას წილად ხვდა უდიდესი ბედნიერება,—ის საუკეთესო ლენინელ-სტალინელ მსოფლიოში ერთადერთ სოციალისტურ სახელმწიფოს, ის არსებულის უღრესი საკავშირო მნიშვნელობის ისტორიულ საქმეს. და ეს ბედნიერება შესაფერ პასუხისმგებლობასაც აკისრებს ბოლშევიკურ პარტიას.

დიდი და ობიექტურად აუცილებელი სიძნელენი, რომელნიც წინ ეღობებიან ოქტომბრის რევოლუციის განვითარებას, მოითხოვენ ქვეყნის სასიცოცხლო ძალების მაქსიმალურად შემჭიდროებას და, პირველ ყოვლისა, თვით საკავშირო კომუნისტური პარტიის იდეურ-ორგანიზაციული მთლიანობის კიდევ უფრო გამაგრებას. ეს განსაკუთრებით უნდა გვახსოვდეს დღეს, როცა რეკონსტრუქციულ პერიოდთან დაკავშირებით ჩვენ სამე ფრონტ-ზე ჩვენი პარტიის ცენტრალური ხაზის სისწორეში-ო. პარტიის პოლიტიკის შიმორჩება კომკავშირის გამოცდილების საფუძველზე,—ეს არის მთელი ჩვენი ბოლო შეეკუთვნილი პარტიის ტრადიციის თავდაყირა დაყენება, ეს არის სხვა სიტყვებით გამოთქმა ტროცკის იმ „ფორორზმისა“, რომელიც მან წარმოსთქვა 1924 წლის დისკუსიის დროს, როცა ახალგაზრდობა პოლიტიკურ ბრძოლებში შეადარა. ამიტომ გასაკვირი ის ერთსულოვანი აღშფოთება, რომელიც გამოიწვია სტენის იმ ტროცკისტულ „ობიექტორიზმის“ სახით შეცდომით ნაწილობრივ ბოლშევიკურმა ხაზის შეურყეველ დემაგოგიისადან. პარტიულ ხაზის ასეთი დამახინჯება, რომელიც ფაქტიურად ნიშნავს ტროცკისტული ოპოზიციის ლენინიზმის ხაზზე გადასვლას, ჩვენ პარტიის მთელმა განვითარებამ ერთხელ და სამუდამოდ ჩაუქოლა ფესვები.

ამ ხანად ჩვენ ვებრძვით ლენინიზმის ორ ძირითად საშიშროებას, ორ ფრონტზე. ეს ორი საშიშროება ერთმანეთისაგან ისე განსხვავდება, როგორც ერთმანეთისაგან განსხვავდება ოპორტუნიზმი და ტროცკიზმი. ეს ორი საშიშროება ერთმანეთისაგან განსხვავდება ისე

კავკასიის წითელდროშოვან არმიის მანევრები დასრულდა

მანევრებმა ცხადყო: წითელი არმია ურყევი დარაჯია საბჭოთა ქვეყნის მშრომელთა მშვიდობიანი შრომის.--წითელი მებრძოლების სამხედრო-პოლიტიკური მომზადება მაღალ დონეზე დგას.--წითელი არმიის ბრძოლის უნარიანობას აძლიერებს მჭიდრო კავშირი მშრომელ მასებთან.--ა.-კავკასიის მუშათა კლასმა დაამტკიცა, რომ მას ჩაქუჩის გარდა თოფის მოხმარაც შეუძლია და საჭიროების დროს გვერდში ამოუდგება გმირულ წითელ არმიას.

მომავალში: კიდევ უფრო ვიზრუნოთ წითელ არმიაზე, კიდევ უფრო გავაძლიეროთ საბჭოთა ქვეყნის თავდაცვა

გაუმარჯოს წითელ არმიის კავშირს გზროველ მასასთან

მანევრებმა ცხადყო კავკასიის წითელდროშოვანი არმიის ბრძოლისუნარიანობის ზრდა. მხურვალე სალამი ამიერ-კავკასიის ს.შ.ს. რესპუბლიკის მუშებს და მშრომელთ და წითელ არმიას მხურვალე მადლობა მანევრებში აქტიური მონაწილეობისათვის

დამთავრდა ერთი კვირის განმავლობაში მუშაობა კავკასიის წითელდროშოვანი არმიის მანევრებზე.

რომ არ დავუცადოთ მანევრების მთელი მასალის გაღრმავებულ, დეტალურ დამუშავებას, ეხლავე შეგვიძლია ვთქვათ, რომ მანევრებზე კავკასიის წითელდროშოვანი არმიის ნაწილებმა გაამართლეს ყოველი მოლოდინი და დაამტკიცეს თავიანთი მომზადების უდიდესი ზრდა.

მეთაურთა შემადგენლობის მოხერხებული და სწორი ხელმძღვანელობით ამიერ-კავკასიის წითელდროშოვანი არმიის მებრძოლებმა გამოაშკარავეს სასროლო მომზადების მაღალი დონე, საკმაო მოქნილობა და მანევრისუნარიანობა ტაქტიკურ გაწვრთნაში.

მაღალ სამხედრო დისციპლინასა და გაღრმავებულ პოლიტიკურ განვითარებასთან ერთად, კავკასიის წითელდროშოვანი არმიის ნაწილებმა გამოაშკარავეს საუკეთესო ამტანობა და ამიერ-კავკასიის რაელიფის მძიმე პირობებთან შეგუება.

განსაკუთრებით სასიამოვნოა აღინიშნოს თბილისის, ბაქოს, ლენინაკანის, გორის, ჭიათურის და სხვა მუშათა ბატალიონების დიდი სიმტკიცე, ორგანიზაციული სიმწყობრე და უდიდესი აქტივობა სამხარ მოქმედებაში.

ამიერ-კავკასიის მუშები მანევრებში მხარდამხარ მიჰყვებოდნენ კავკასიის წითელდროშოვანი არმიის ნაწილებს, ეჯიბრებოდნენ მათ მოხერხებაში, სამხედრო მიზედვაში, სიმტკიცეში, ამტანობასა და დისციპლინაში.

საუკეთესოდ მუშაობდნენ წითელი ჯვრის და წითელ ნახევარმთვარის ნაწილებიც, რომელნიც გამოყოფილნი იყვნენ მანევრებში მონაწილეობისთვის. ოპერატიული ორგანიზაციების მუშაობა უნაკლო იყო.

მანევრების, რა თქმა უნდა, თვალსაჩინო მატერიალური ხარჯები დასჭირდა. ეს ხარჯები კავკასიის წითელდროშოვან არმიის ხალისით მიაწოდეს არა თუ ნათესაურმა და პროფესიონალურ-ტექნიკურმა ორგანიზაციებმა, არამედ თვით მუშებსა და მშრომელებმაც თავიანთი პირადი ინიციატივით. უნდა ვთქვათ, რომ სწორედ ამ დამატებითი მატერიალური სახსრების მიღებამ მისცა საშუალება სარდლობას სათანადოდ გაეშალა მანევრების მასშტაბი და საველე შეესრულებია ჯარების მომზადების რთული და ძნელი ამოცანები.

წითელი არმიის მძლავრი დაკავშირება მუშებთან, რაც მანევრების დროს განხორციელდა, მოწმობს უდიდეს მიღწევებს როგორც კავკასიის წითელდროშოვანი არმიის ნაწილებმა მანევრების ჩატარებაში, ისე ამიერ-კავკასიის მუშათა და მშრომელთა ინტერნაციონალური აღზრდის საქმეში.

ლენინური საკავშირო კომპარტიის (ბ) იდეური ხელმძღვანელობით ამიერ-კავკასიის ფედერაციის მშრომელნი კავკასიის წითელდროშოვან არმიასთან ერთად წარმოადგენენ მძლავრ განუყრელ ერთიანობას—მშრომელ მასებსა და წითელ არმიას შორის ურღვევი ძმობა.

ამიერ-კავკასიის მუშები და მშრომელნი ამ მანევრებში აქტიურ მონაწილეობისათვის.

ყველა ჯურის იმპერიალისტები სცდილობენ შეაშინონ საბჭოთა ქვეყანა და სისხლის ღვრაში ჩაიხრჩონ იგი. საბჭოთა მთავრობა, რომელიც ჩვენს ქვეყანაში მართავს და, მშრომელთა ნებისყოფის თანახმად, მშვიდობიანობის პოლიტიკას ანხორციელებს, არ დაუშვებს იმას, რომ საბჭოთა დიადი ქვეყნა ახალი ინტერვენციის ანკესზე წამოეგოს. მაგრამ დღეს მთელმა ბურჟუაზიამ იცოდეს, რომ მშობლიური პირველი საბჭოთა ქვეყანა ისე მარტო არ არის. წითელი არმია საკმაოდ გაწვრთნილი და მომზადებულია რევოლიუციისა და სოციალისტურ სამშობლოს დამოუკიდებლობის დასაცავად.

მაღლა ასწიეთ რევოლიუციონური სიმბოლო ფრონტებში.

უფრო მეტად განვამტკიცოთ წითელ არმიასა და ამიერ-კავკასიის ფედერაციის მშრომელთა კავშირი!

გაუმარჯოს სოციალისტურ მშენებლობას საბჭოთა ქვეყანაში!

გაუმარჯოს წითელ არმიას და მის ბელადს—საკავშირო კომპარტიის (ბ) კავკასიის წითელდროშოვანი არმიის სარდალი ავგსენტიევსკი.

მანევრების უკანასკნელი დღე

(მანევრების შტაბის ცნობა)

შედგარი ბრძოლის შემდეგ, რომელიც სწარმოებდა მცხეთის პოზიციების ახალებად, ლურჯებმა ბრძოლაში ჩაიბეს მთელი თავიანთი ძალა და ტეხნიკა და 31 აგვისტოს საღამოსთვის წოლების დაკავლებინეს თავდასაცავი პოზიცია. ზაქარო-ღართის ქარი—გოროვანი—ძეგვი. შემდეგ მათ განაგრძეს შეტევა მცხეთის მიმართულებით, თან ცხენოსანი რაზმები წოლების შემორავლენ ფრთას და ულტიმატუმით მოსთხოვდნენ წოლების დანებებას. წოლები მოერიდნენ გადამჭრელ ბრძოლას, მხოლოდ ლურჯებს დაუპირისპირეს ერეულიარული ჯარის მხოლოდ მცირე ნაწილები და თავდაცვა-ავიაქიმის მუშათა ბატალიონები და 31 აგვისტოს დამით დაიხიეს მცხეთისა და დიღმის თავდასაცავი პოზიციებისაკენ.

მზვერავი

უკანასკნელი შეტევა

(ჩვენი სპეციალური კორესპონდენტისაგან)

ბრძოლა სხალტის ქედზე იყო მეტად მძაფრი და მეტად მოუთმენარი.

„წითლები“ იბრძოდნენ თავგანწირვით, რადგან „მტერს“ არ ჩაეგდო ხელში მცხეთის მიდამოები, საიდანაც შესაძლებელი იქნებოდა ქალაქ გასცა ჯარ ხაჭაპში და შემდეგ თბილისში.

მაგრამ „ლურჯებმა“ 31 აგვისტოს, ღამით ისინიც ნებებულად ხელში მცხეთა და ციხეულს „წითლები“ დაეხიათ ზაქეს-ავჭალის და დიღმის მიმართულებით.

ამავე დროს „ლურჯების“ № ლეგიონმა, რომელიც მოქმედებდა ფრონტის მარჯვენა ბარეს, მტკვრის ხეობაში, განთავისუფლა „წითლებისა“ ნაწილებისაგან მტკვრის ხეობა ყოველგვარი ძეგვდან სად. მცხეთამდე.

„წითლები“ ღამით იხეიბნენ უკან სრული ორგანიზებულობით და შეინარჩუნეს ბრძოლისუნარიანობა. წინასწარი მიღებული ზომებით „წითლებმა“ თავიდან აიცილეს უკან დახევასთან დაკავშირებული უარყოფითი მხარეები, როგორიც არის პანიკა, არევ-დარევა და ხვეტა.

„ლურჯები“ წარმატებით ანხორციელებენ თავის გეგმას—გასცლის თბილისისაკენ.

I-ლ სექტემბერს, დილა ადრიანად, კვლავ გაიდგა ბრძოლა.

„ლურჯებმა“ დაიწყეს შეტევა მტკვრის ორივე მხარეზე. ამ დღეს მათ ჩააბეს ბრძოლაში ცხენოსანი ნაწილები, რომლებიც აქნამდე იმყოფებოდნენ ჩრდილოეთით, დუშეთის მიმართულებით, თან ცხენოსანი რაზმები წოლების ზურგში გადმოვიდნენ და იცავდნენ ფრონტს ჩრდილოეთის მიმართულებით.

ეხლიდან „ლურჯების“ მხარეზე იყო მრავალი უპირატესობა, მოსალოდნელი იყო, რომ „წითლებში“ შორის არ იბრეშოდა ხანგრძლივი და „ბრძოლა“ მალე გათავდებოდა.

მაგრამ, მოლოდინი არ გამართლდა. „ბრძოლამ“ დიდ ხანს გასტანა, ვინაიდან „წითლები“ ველად არ სტოვებდნენ თავის სამკვრივებს, „მტერს“ უწევდნენ მედგარ წინააღმდეგობას.

„ლურჯებმა“ ამაშიაც ყველა თავისი იარაღი. მათი არტილერია დროზე ეხმარებოდა ქვეითი ჯარის და უკიფავდა მას გზას. ტყვიამფრქვევები ახადგურებდნენ მოწინააღმდეგის ცოცხალ ძალას.

„წითლების“ ნაწილებიც არ ჩამორჩებოდნენ „ლურჯებს“ და თავგამოდებით იგერიებდნენ მოწინააღმდეგის ახალ-ახალ რაზმებს.

„ლურჯებმა“ ბრალად ადგილს სცდებენ ქიმერი საშუალებების მოხმარება. ჯარის ნაწილების დაჯგუფებისათვის გამოიყენეს ბოლის ფარდები. ბეერად ამბუშაეს ცეცხლის მფრქვეველი და აირების მოწინააღმდეგის ... დაებიან უკან და გაეთავისუფლიჩ...ათ ესა თუ ის ბატალიონი და ბრიგადა ნაწილები.

ბრძოლა თანდათან ჩაღებოდა და შეიძაბოლნი უახლოვდებოდნენ საბჭურ ადგილებს და საბურთალოს მაღლობებს.

ტტკვრის მარჯვენა ნაპირზე „წითლები“ მოეხდებად მათ ბიერ გაწყვეულ წინააღმდეგობას, განდეინილ იქნენ დილიდან ეულიდან აქამდე გზა თავისუფალი იყო საბურთალოსაკენ.

მტკვრის მარცხენა მხარეზე, ავჭალის მიდამოებში, ბრძოლა დიდხანს გაგრძელდა. „წითლები“ თან იბრძოდნენ და ამათთან ერთად იხეიდნენ უკან. აქა-იქ მათ შესძლეს კიდეც „ლურჯების“ შეჩერება და მათი იერიშის მოხერხებულად მოგერიება.

ყოველ რამდენიმე შემთხვევა, როდესაც „წითლების“ არტილერიამ მიაყენა მნიშვნელოვანი „ზიანი“ მოწინააღმდეგეს.

მაგრამ, „წითლებმა“ ბრძოლა წააგეს.

მათ ვერ გაუძლეს მოწინააღმდეგის ძალებს და უკან დაიხიეს.

ალებულ იქნა „ლურჯების“ მიერ ავჭალის მიდამოები, რითაც მათ მიეცა დიდი უპირატესობა.

„წითლებმა“ ბრძოლით ბრძოლით ახერხებდნენ, თბილისის ზღუდების დაცვა „ლურჯების“ მთავარი ძალების ჩარეგამდე ბრძოლაში.

ე. ხუციშვილი.

1 აგვისტო.

დიადი დღესასწაული

დამთავრდა კავკასიის წითელდროშოვანი არმიის მანევრები. მანევრების მიმდინარეობამ და სრულმა წარმატებამ ერთხელ კიდევ გვიჩვენა, რა დიდ ძალას წარმოადგენს შემადგენლობით ინტერნაციონალური, სულით მთლიანი, ბრძოლით და კლასობრივი თვითშეგნებით მტკიცედ შედუღებული წითელი მეომრების მასა.

დამთავრებული მანევრები ბრწყინვალე შემოწმება იყო არმიის როგორც მაღალი სამხედრო-ტეხნიკური მომზადების და ზნეობრივი სიმტკიცისა, ისე თვითეული წითელ არმიელის მზადყოფნისა—არმიის რიგებში მანევრების დროს ჩაბმულ მუშებთან ხელი-ხელ ჩაკიდებული გმირულად დაიცვას ოქტომბრის მონაპოვარი და მათ შორის ამიერ-კავკასიის ფედერაცია, ამიერ-კავკასიის ხალხთა მტერი კავშირი და სოციალისტური შენებლობა.

ამ ერთობაშია, წითელი არმიის და მშრომელების ამ მტკიცე კავშირშია საბჭოთა ქვეყნის უძლეველობა და სოციალიზმის საბოლოო გამარჯვების საწინდარი.

დღეს ჩვენ პატივსა ვსცემთ ლაშქრობიდან დაბრუნებულ მებრძოლთ. დღე მშრომელების და კავკასიის წითელდროშოვანი არმიის დაკავშირებისა სოციალისტური მშენებლობის ქვეყანაში არის ნამდვილი სახალხო დღესასწაული. ეს დღესასწაული ახალი ძალით დაანახებს ქვეყანას ამიერ-კავკასიის ხალხთა ფოლადის ერთობას, მათ მტკიცე კავშირს არმიასთან, რაც ჰქმნის მის სამხედრო ძლევამოსილებას.

გაუმარჯოს კავკასიის წითელდროშოვან არმიას!

გაუმარჯოს წითელი არმიის მტკიცე კავშირს მშრომელებთან!

გაუმარჯოს ამიერ-კავკასიის ფედერაციის სიმტკიცეს!

ამიერ-კავკასიის საკავშირო კომპარტიის (ბ) ამიერ-კავკასიის საოლქო კომიტეტი.

კიდევ მეტი უურადღება ქვეყნის თავდაცვას

მუშებს, მუშა ქალებს და თბილისის მცირე ოლქის მუშრმალებს, კავკასიის წითელდროშოვანი არმიის წითელარმიელებს, მეთაურებსა და კოლექტივებს შუამავლებს

ძვირფასო ამხანაგებო! ბრწყინვალედ დაამთავრა თავისი დიდი მანევრები კავკასიის წითელდროშოვანმა არმიამ. მანევრებმა ცხადყო არმიის უდიდესი მღწევები, მისი სამხედრო-პოლიტიკური სიმტკიცე, მისი თავდადება პროლეტარიული სახელმწიფოსათვის, მისი ფართო და უხტკიცესი კავშირი მრავალეროვანი ამიერ-კავკასიის მშრომელთა მასებთან.

თბილისის თავდაცვა-ავიაქიმის მუშათა შეიარაღებული რაზმების მონაწილეობამ მანევრებში და იმ ღრმა თანაგრძნობამ, რომელიც თავს ხასიათებდა ღარიბი და საშუალო გლეხები მანევრებში მონაწილეთ, ცხადყო, თუ რა დაურღვეველი ძმური კავშირი არსებობს საქართველოს მშრომელებსა და კავკასიის წითელდროშოვან არმიას შორის.

უსაზღვრო ყურადღება, რომელიც გამოიჩინეს საქართველოს მშრომელებმა, და მანევრების წარმატებისათვის ხელისშეწყობა მათის მხრით ცხადად მოწმობს, რა დიდად აფასებენ ისინი წითელი არმიის დამსახურებას მეშვიდეური ბატონობისაგან მათი განთავისუფლების საქმეში. ამასთან ერთად მუშებმა და გლეხებმა დაამტკიცეს, რომ იმპერიალისტური თავდასხმის საფრთხის ყოველ წუთს ისინი მზად არიან რკინისებური რიგებით შეეხიდრონ თავიანთი არმიის გარშემო.

ხელით სასროლი ტყვიამფრქვევი

—:—

დღეს, 2 სექტემბერს, წითელი არმიის აღლუმზე თბილისის მშრომელები ერთხელ კიდევ ზეიმით გამოხატავენ თავიანთ უდიდეს სიხარულს მანევრების წარმატების გამო და შეუდრეკელ ნებისყოფას, რომ მედგრად იბრძოლონ სოციალისტური მშენებლობისათვის, რომ ყოველდღიურად იმუშაონ წითელდროშოვანი არმიის მეომრებთან კავშირის განსამტკიცებლად, მზოფლიოში მშრომელთა საბჭოთა ქვეყნის უძლეველობა და სოციალიზმის საბოლოო გამარჯვების საწინდარი.

ძვირფასო ამხანაგებო! ბრწყინვალედ დაამთავრა თავისი დიდი მანევრები კავკასიის წითელდროშოვანმა არმიამ. მანევრებმა ცხადყო არმიის უდიდესი მღწევები, მისი სამხედრო-პოლიტიკური სიმტკიცე, მისი თავდადება პროლეტარიული სახელმწიფოსათვის, მისი ფართო და უხტკიცესი კავშირი მრავალეროვანი ამიერ-კავკასიის მშრომელთა მასებთან.

თბილისის თავდაცვა-ავიაქიმის მუშათა შეიარაღებული რაზმების მონაწილეობამ მანევრებში და იმ ღრმა თანაგრძნობამ, რომელიც თავს ხასიათებდა ღარიბი და საშუალო გლეხები მანევრებში მონაწილეთ, ცხადყო, თუ რა დაურღვეველი ძმური კავშირი არსებობს საქართველოს მშრომელებსა და კავკასიის წითელდროშოვან არმიას შორის.

უსაზღვრო ყურადღება, რომელიც გამოიჩინეს საქართველოს მშრომელებმა, და მანევრების წარმატებისათვის ხელისშეწყობა მათის მხრით ცხადად მოწმობს, რა დიდად აფასებენ ისინი წითელი არმიის დამსახურებას მეშვიდეური ბატონობისაგან მათი განთავისუფლების საქმეში. ამასთან ერთად მუშებმა და გლეხებმა დაამტკიცეს, რომ იმპერიალისტური თავდასხმის საფრთხის ყოველ წუთს ისინი მზად არიან რკინისებური რიგებით შეეხიდრონ თავიანთი არმიის გარშემო.

ხელით სასროლი ტყვიამფრქვევი

—:—

დღეს, 2 სექტემბერს, წითელი არმიის აღლუმზე თბილისის მშრომელები ერთხელ კიდევ ზეიმით გამოხატავენ თავიანთ უდიდეს სიხარულს მანევრების წარმატების გამო და შეუდრეკელ ნებისყოფას, რომ მედგრად იბრძოლონ სოციალისტური მშენებლობისათვის, რომ ყოველდღიურად იმუშაონ წითელდროშოვანი არმიის მეომრებთან კავშირის განსამტკიცებლად, მზოფლიოში მშრომელთა საბჭოთა ქვეყნის უძლეველობა და სოციალიზმის საბოლოო გამარჯვების საწინდარი.

პროფკავშირები—წითელი არმიის რეზერვია

მშრომელი მოსახლეობის მომზადება ქვეყნის თავდაცვისათვის პროფკავშირების და ავიაქიმის ერთ-ერთი მთავარი ამოცანაა.

პროფკავშირები წითელი არმიის რეზერვია.

წითელი არმიის დღევანდელ აღლუმით, რომელშიაც მონაწილეობენ თბილისის პროფორგანიზაციები, მთავრდება მანევრები.

დღევანდელი აღლუმი ამიერ-კავკასიის ყველა მშრომელთა ზეიმია.

დღეს, ამიერ-კავკასიის ყველა მშრომელებე, წითელ არმიასთან ერთად, მაღალი ხმით დასძახებენ:

გაუმარჯოს მუშებისა და გლეხების ერთგულ შრომას, მომართულს საბჭოთა ქვეყნის თავდაცვისათვის!

გაუმარჯოს მათ ხელმძღვანელს—საკავშირო კომპარტიას (ბ) პარტიას.

ა.-ქ. პროფსაბჭოს პრეზიდიუმი.

მაღლობა გამოეცხადა საველე სტამბის მუშაკებს

ბრძანება № 3

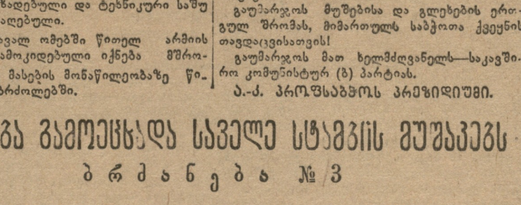

№ 5 შაბათი 31 აგვისტო 1929 წ. ფასი 5 შაური

„ლურჯების“ საველე გაზეთის უკანასკნელი ნომერი.

„ბრძოლის“ ველზე, ზარბაზნების გრიალის და თოფის ხმის ქროლის დროს, რეგულიარულად გამოდიოდა საველე გაზეთი „ჩვენი პასუხი“—პირველ შეერთებულ დივიზიის პოლიტგანყოფილების ყოველდღიური ორგანო.

რედაქციის თანამშრომლები, ასოთ-ამწყობნი და შოფერები, სტამბა მოთავსებული იყო ორ საბარაო ავტოზე) მანევრების განმავლობაში დაუღალავად მუშაობდენ, რათა დროზე მიეწოდებინათ არმიელებისათვის ერთად-ერთი საველე გაზეთი.

დივიზიის პოლიტგანყოფილებამ ღირსეულად შეაფასა „ჩვენი პასუხი“-ს მუშაობა.

31 აგვისტოს, ს. ბოხრაანში გამოქვეყნებულ იქნა ბრძანება დივიზიისადმი № 3, რომელშიაც დივიზიის სახედრო კომისარი და პოლიტგანყოფილების წინაშე სხვებთან ერთად ასეთ მადლობას უცხადებს საველე სტამბის მთელ მუშაკთა.

ბრძანებაში აღნიშნულია, რომ საველე გაზეთის გამოშვების პირველი ცდა წარმატებით იქნა შესრულებული.

გაზეთი, მიუხედავად იმისა, რომ იგი გამოდიოდა ფრიად ძნელ პირობებში, იყო შინაარსიანი, კარგი ფორმის.

ბრძანებაში მადლობა გამოეცხადა შემდეგ ამხანაგებს: პაველ მიხეილოვილს, დაეით კალანდაძეს, შალვა ალხაზიშვილს, ბრჩილ ლომიძეს, ალექსანდრე ჯაილს, შალვა გიორგაძეს, სერგო ბლაკინს და ნიკიფორ ძუტუს.

აღინიშნა შუამდგომლობა კორპუსის პოლიტგანყოფილების წინაშე სხენებული ამხანაგების დასაჯილდოებლად.

წითელი არმიის აღლუმი

დღეს, 3 სექტემბერს, ნაშუადღევის 4 საათზე, დიდუბის მიწდრო ზე ბაიმართება კავკასიის წითელდროშოვანი არმიის აღლუმი პროგრამა ორგანიზაციების მონაწილეობით.

ყველა მშრომელი აღლუმზეა

პარტიაში

მიუხედავად მემარჯვენე ოპორტიუნისტების და ტროცკიზმის თავდასხმებისა, პარტია მტკიცედ ატარებს თავის გენერალურ ხაზს

ბოლშევიკური პაოტია მომავალშიაც იქნის ლენინური გზით. ის მემარჯვენე გადახრაზე მედგარ იერიშების მიტანასთან ერთად სასტიკ პასუხს გასცემს იმ მემარცხენე ფრაზიორებსაც, რომლებიც გენერალური ხაზის დაცვის საბაბით ცდილობენ პარტიაზე მაღლა დადგომას, არყევენ პარტიის რკინისებურ დისციპლინას და აფერხებენ აშკარა მემარჯვენე ოპორტუნიზმთან ბრძოლას

მემარცხენე ფრაზიორების წინააღმდეგ

დროებითმა დაბრკოლებებმა, რომლებიც წინ ელობებიან ძლევამოსილ სოციალისტურ მშენებლობას, წარმოშვა სხვადასხვაგვარი ანტი-ლენინური გადახრები ჩვენი პარტიის შიგნით. აღნიშნული გადახრები დროთა განმავლობაში სხვადასხვა ნიღბით და სხვადასხვა დროშით გამოდიოდნენ, მაგრამ ძირითადი მათი ლოზუნგი— პარტიის ლენინური ხაზის წინააღმდეგ ბრძოლა—მუდამ უცვლელი რჩებოდა.

ტროცკისტული ოპოზიცია, რომელიც პარტიის წინააღმდეგ ბრძოლაში იქამდე მივიდა, რომ ჯერ ანტიპარტიულ, შემდეგ კი ანტისაბჭოთა მომდინარეობამდეც იქცა, დღეს უკვე საბოლოოდ ნიღაბახდილი და დამარცხებულია. პარტიული და უპარტიო ოპოზიციონერული მასები საკუთარი თვალით ხედავდნენ ტროცკიზმის გაბრუნის სურათს, მის კონტრ- რევოლიუციონურ ბანაკში გადაბარგებას.

ამჟამად ტროცკიზმი საყოველთაოდ ცნობილია, როგორც ანტისაბჭოთა კონტრ-რევოლიუციონური მიმოინარეობა, მაგრამ საყოველთაო მეშშპირატებას წარმოადგენს ისიც, რომ ტროცკიზმის შინაგან, იდეურ და ორგანიზაციულმა გახრწნამ უმალლეს წერტილამდე მიაღწია. ყველა ყოფ. ოპოზიციონერი, ვისაც კი შერჩენია პატიოსნება და ბოლშევიკური სინდისი, ვისთვისაც ძვირფასია პატიოსნის პრინციპები, ჩამოშორდა ტროცკიზმს და ულაპარაკოთ მოვიდა პარტიასთან. ისტორიულად განწირული უმნიშვნელო ჯგუფა კი, რომელსაც წარსულშიაც ბევრი არაფერი ჰქონია პარტიასთან საერთო, დაადგა არალეგალობის გზას და საკადრისი პასუხიც მიიღო პროლეტარიატის დიქტატურის ორგანოებისაგან.

ტროცკისტული ე. წ. „მემარცხენე“ გადახრის მზე ჩაესვენა, ეხლა ძირითად ანტიბოლშევიკურ მთქნარებასთან ერთად ოპორტუნისტული გადახრა, რომელიც ცდილობს პარტიის გენერალური ხაზი. პარტიის მთავარი ყურადღება დღეს ამ გადახრის წინააღმდეგ ბრძოლაზეა მიქცეული. პარტიას ერთი წუთითაც არ შეუძლია შეასვენოს ეს ბრძოლა, მაგრამ მან ანგარიში უნდა გაუწიოს იმ გარემოებასაც, რომ წვრილ-ბურჟუაზიულ სტიქიით გარემოცვის პირობებში მოსახერხებელია ტროცკიზმის ელემენტების გამოცოცხლება. —ამის ხელს შეუწყობს ისიც, რომ ბევრი ყოფ. ტროცკისტი, რომელიც სტოვებს თავისი გაკოტრებული მიმდინაროების ბანაკს, ცდილობს პარტიის რიგებში შემოპარვას ძველი ტროცკისტული აზრებით.

სწორედ ამიტომ პარტიამ ძველებურად უნდა განაგრძოს ორ ფრონტზე ბრძოლა. მემარჯვენე ოპორტუნიზმის წინააღმდეგ მთავარი მახვილის მიმართვამ არავითარ შემთხვევაში არ უნდა გამოიწვიოს ტროცკიზმის ნამსხვრევებზე შეტევის შენელება.

განსაკუთრებით მაქნებელია ის მდგომარეობა, როდესაც ზოგიერთი ამხანაგები მემარჯვენეობასთან ბრძოლის დროს ცდილობენ იყვნენ პარტიაზე უფრო მემარცხენე. ასეთ შემთხვევას კი ჰქონდა ადგილი უკანასკნელ ხანებში. ამხ. შაცკინის ცნობილი წერილი „კომსომოლსკაია პრავდა“-ში, რომელიც თითქოს პარტიულ „ობივატელშინინს“ წინააღმდეგ იყო მიმართული, აშკარად აკანონებს პარტიის ხაზიდან გადახრებს ცალკე საკითხებში. ასევე იქცევა ამხ. ტაენი, რომელიც თავის წერილში უკრაინის კომკავშირელებს „საკუთარი გამოცდილებით სერიოზულად დაამუშავონ ყველა საკითხები და ამ გზით დარწმუნდნენ ჩვენი პარტიის გენერალური ხაზის სისწორეში“.

საერთოდ კი ამხ. შაცკინსა და ტაენის წერილები, ეს არის პარტიის გენერალური ხაზისადმი უნდობლობის აშკარა პრობაგანდა და წარმოადგენს ყველა ჯურის ანტი-ლენინურ ოპოზიციების მოთხოვნილებათა გადამწერებას.

ვინ მიაჩნია ამხ. შაცკინს საშიშ და არა საზურველ ელემენტად პარტიაში? „ობივატელი“, მაგრამ არა ისეთი „ობივატელი“, რომელიც ჩვენ დღემდე გვყავდა წარმოდგენილი.

შაცკინის აზრით „არის ჩვენს პარტიაში სხვა ჯურის „ობივატელი“, რომლის ცნობა და გამომჟღავნება გაცილებით უფრო ძნელია. ძნელია იმიტომ, რომ მრავალ ძველ ბოლშევიკს ის თითქმის სანიმუშო კომუნისტად, პარტიის იდეალურ წევრად მიაჩნია. ვიწრო და იმიტომ შემცდარი გაგებულ კომეთნისტური ეთიკის თვალსაზრისით ის მართლაც კარგად იქცევა, წარმოვიდგინოთ, რომ არ ლოთობს, თავბატონს არ სწევს, არც იგინება, წარმოვიდგინოთ, აგრეთვე, რომ ის არა შიშის, არამედ სინდისის ქვეშ ეშსახურება რევოლიუციას, მუშათა კლასს, პარტიას. მას არ გაათია პირადი ცხოვრება, იგი მთელი თავისი ძალღონით ჩაბმულია საზოგადოებრივ მუშაობაში.

თვით ასეთი „სათნოებით“ სავსე პიროვნებაც კი, თუ მასში დაბუდებულია იდეური სიმწდალის მიკრობი, შეიძლება პარტიულ „ობივატელად“ იქცეს, გინდ მის წარსულს ამშვენებდეს ჭერქვეშ მუშაობის სტაჟი, კატორღა, ციხეტაეი“.

ასე და ამრიგად, შაცკინის შეხედულებით, ბოლშევიკისათვის საკმარისი არ არის ჭერქვეშ მუშაობის სტაჟი, პარტიის და მუშათა კლასისათვის თავდადება, რევოლიუციის სახსახურის მიზნით პირად ცხოვრებაზე უარის თქმა. ნამდვილი ბოლშევიკისათვის აუცილებელია, თურმე, კიდევ ერთი რამ: პარტიის წინააღმდეგ ბრძოლა ამა თუ იმ საკითხში.

ის რიგის წევრები, რომლებიც დავალებების პირნათლად ასრულებენ და არაასოდეს არ ეგრძვიან პარტიას, შაცკინის ლოღიკით, პარტიდან გასაძევებელნი.

ამხ. შაცკინს პარტიულ „ჭაობათ“ მიაჩნია ასეთი „ობივატელები“ და ბრალს სდებს პარტიას იმაში, რომ თითქოს იგი ამ „ჭაობს“ ეფრქნობა გადახრების წინააღმდეგ ბრძოლაში.

რასაკვირველია, ასეთი ბრალდება უბრალო ცილისწამებაა. პარტია გადახრებთან ბრძოლაში მუდამ ეყრდნობოდა და ეყრდნობა თავის ძირითად ბოლშევიკურ შემადგენლობას, რომელსაც ვერ აფერხობს ვერავითარი ხიძნელე, და ვერც „ობივატელური“ მიკრობი ავადებს.

ამხ. შაცკინისა და სტენის შეცდომებს აშკარა ტროცკიზმის სუნი უდის. ლაპარაკი ასეთი „ჭაობის“ შესახებ ბევრად არ განსხვავდება იმ „ცხვრის ფარის თეორიიდან“, რომელსაც ამ რამდენიმე ხნის წინად ზოგიერთი ტროცკისტი ანვითარებდა.

პარტია ძირითად ხაზით ებრძვის იმ რიგებში შემოპარულ ნამდვილ „ობივატელებს“, შაცკინის მიერ აღმოჩენილ „ობივატელებთან“ ბოძოლას კი ის არ ანიჭებს. პარტია ძირითად საფრთხედ სოციალისტური მშენებლობის თანამედროვე ეტაპზე მემარჯვენე ოპორტუნიზმსა სთვლის და მის წინააღმდეგ მოაქვს გაძლიერებული ბრძოლა, რომელშიც თავდაჯერებული ბრძოლა იმ საქმისათვის, რომლის თავდადებული მებრძოლი და ავანგარდიც არის პარტია, ის ძალა, რომელიც ამ ბრძოლას გაიმარჯვებს.

ამხ. შალვა ელიავას სიტყვას ამბობს საფლავთან

იწოლნეგენ ს.პ. ა. ლ. პ. პ. ცეკას დადგენილებას „პოვსლოვოლსკაია პრავდა“-ს შესახებ

(ძველი ოლგის საოლქო კომიტეტის პლენუმის რეზოლიუციია)

1. საოლქო კომიტეტის და საოლქო საკონტროლო კომისიის პოეზიდიუმების გაერთიანებული სხდომა მთლიანად ეერთდება საკავშირო კომკავშირის ცეკტრალური კომიტეტის ბიუროს დადგენილებას „კოსპოლოსკაია პრავდა“-ს შესახებ, რომელიც პოიენია საკავშირო კომპარტიის (ბ) ცენტრალური კომიტეტის და გამოქვეყნებული იყო ა.წ. 9 აგვისტოს „პრავდა“-ში.

2. საოლქო კომიტეტის და საოლქო საკონტროლო კომისიის პრეზიდიუმი, მთელს პარტიასთან ერთად, ფიქრობს რომ ამჟამად მთავარ საფრთხეს წარმოადგენს და ძთავარ საფრთხედ ოიება მემარჯვენე ოპორტუნიზმი. ამავე დროს ბიურო მიუთითებს იმაზე, რომ საჭიროა იდეოლოგიური ბრძოლა პარტიის კრიტიკასთან „მარკსიზით“ და ტროცკიზმის რეციდივებთან, და ფორმებთან არ უნდა იჩინონ მათ თავი.

3. ამხ. შაცკინის წერილი „კომსომოლსკაია პრავდა“-ში ობიექტიურად ჩქმალავს ბრძოლას პარტიის გენერალური ხაზიდან გადახრის, მათ რიცხვში იმ მემარჯვენე ოპოზიციის წინააღმდეგ, რომელიც ამჟამად მთავარ საფრთხეს წარმოადგენს და ეს ბრძოლა გადაქცევს პარტიულ „ობივატელ“-ის წინააღმდეგ ბრძოლის ყალი ნიადაგზე. მეტად უხეშ პოლიტიკურ შეცდომას წარმოადგენს აგრეთვე ამხ. სტენის მოწოდება, პარტიულ ხელმძღვანელობისადმი უნდობლობის შესა ებ, ვგრეთვე სხვადასხვა თეორიები ღარიბთა დაპოეციდებელი კავშირების, ორგანიზაციის შესახებ (კოსტროვი და სხვ.).

4. საოლქო კომიტეტის და საოლქო საკონტროლო კომისიის პრეზიდიუმის გაერთიანებული სხდომა გმობს ისეთ „მემარცხენე“ შეხედულებებს, რომლებსაც მთელ რიგ საკუთარდღეო საორანიზაციო საკითხებში პოლიტიკურ საკითხში პირდაპირ ტროცკიზმისაკენ მიუყვანარ, და მოუწოდებს ქვეით ცოლგის ყველა პარტიულ და კომკავშირულ ორგანიზაციას გადამჭრილი იდეოლოგიური ბრძოლა გამოუცხადონ მათ.

ჯ—ელი.

ამხ. ი. ფაბრიციუსის დაკრძალვა

სამხედრო ჰოსპიტალიდან საფლავამდე

ამხ. ფაბრიციუსის დაკრძალვის მოლოდინში თბილისი გუშინ დილიდანვე შეუდგა სამგლოვიარო მზადებას. სამხედრო ჰოსპიტალისაკენ მიდიან ამიერ-კავკასიის და საქართველოს მთავრობის წევრები, პარტიულ, პროფესიონალურ და სხვა ორგანიზაციების წარმომადგენლები და წითელი არმიის ხელმძღვანელები. განსვენებულის კოხოსთან სდგას ამიერ-კავკასიის და საქართველოს მთავრობის წევრების, ამიერ-კავკასიის ფედ. პარტიულ და პროფორგანიზაციების ახლა სამუდამოდ გეშორებით. ჩვენ ვეთხოვებით ჩვენი წითელი არმიის სიამაყეს, სამოქალაქო ომის ერთ საუკეთესო გმირს, რომელმაც თავისი უ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԳԵՐԱԳՈՅՆ ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆԻ ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ
№ 202 (2548) 3 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐԻ 1929 Թ.

Հայկական ԽՍՀ 10-ամյակի տոնակատարության մասին

Կենտրոնական գործադիր կոմիտեի և Ժողովրդական կոմիսարների խորհրդի որոշում

Հայկական ԽՍՀ Կենտրոնական գործադիր կոմիտեն և Ժողովրդական կոմիսարների խորհուրդը որոշում են.

1. Հայկական ԽՍՀ 10-ամյակի տոնակատարությունները սկսել 1929 թ. նոյեմբերի 29-ից և տևեն մինչև 1930 թ. հունվարի 8-ը։

2. Տոնակատարությունների ընդհանուր ղեկավարությունը հանձնել Հայկական ԽՍՀ 10-ամյակի տոնակատարության հանձնաժողովին (Հայկոմ 10-ամյակ) հետևյալ կազմով.

Ա. Ամատունի (նախագահ), Ա. Ասլանյան, Ա. Ալիխանյան, Ա. Ալավերդյան, Ա. Ամիրյան, Ա. Ամատունի (Ալեքսանդրապոլ), Ա. Ամատունի (Երևան), Ա. Ամատունի (Ղարաքիլիսա), Ա. Ամատունի (Ղազախ), Ա. Ամատունի (Ղամարլու

ეს გაზეთი ბეჭდავს ყველა ოფიციალურ განცხადებას

ქალაქის ამბები

ორშაბათი, 3 ივნისი 1929 წ. № 202 (2548)

ქალაქის საბჭოს სხდომა

ქალაქის საბჭოს სხდომა 31 მაისს 6 საათზე საღამოს გაიმართა. სხდომაზე დამსწრე იყო 25 წევრი.

დღის წესრიგით გათვალისწინებული საკითხების განხილვის შემდეგ, საბჭომ მიიღო შემდეგი დადგენილებანი:

ა) ქალაქის ბიუჯეტის შესახებ;

ბ) ქალაქის ბიუჯეტის შესახებ;

გ) ქალაქის ბიუჯეტის შესახებ.

ქალაქის ბიუჯეტის შესახებ

ქალაქის საბჭოს სხდომაზე ქალაქის ბიუჯეტის შესახებ მოხსენებით წარსდგა ქალაქის მამასახლისი ბ-ნი ნ. ნიკოლაძე.

ბიუჯეტის მოხსენებით ბ-ნ ნიკოლაძეს ბიუჯეტის შედგენის ისტორია აქვს. ბიუჯეტის პროექტი ქალაქის საბჭოს ფინანსთა კომისიამ შეიმუშავა. ფინანსთა კომისიის მუშაობა ხანგრძლივი იყო. ბიუჯეტის პროექტის შედგენაში მონაწილეობა მიიღეს ქალაქის საბჭოს ფინანსთა კომისიის წევრებმა, ქალაქის საბჭოს ფრაქციების წარმომადგენლებმა და ქალაქის საბჭოს ადმინისტრაციის წარმომადგენლებმა.

ბიუჯეტის პროექტის შედგენის დროს ფინანსთა კომისიამ ხელმძღვანელობა გაუწია ქალაქის საბჭოს მიერ დამტკიცებულ ბიუჯეტის შედგენის ინსტრუქციას.

ბიუჯეტის პროექტის შედგენის დროს ფინანსთა კომისიამ ყურადღება მიაქცია ქალაქის საბჭოს ადმინისტრაციის მიერ წარმოდგენილ ბიუჯეტის პროექტს, ქალაქის საბჭოს ფრაქციების მიერ წარმოდგენილ ბიუჯეტის პროექტებს და ქალაქის საბჭოს ადმინისტრაციის მიერ წარმოდგენილ ბიუჯეტის პროექ